

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: WN

Strona przeciwna: Land Niedersachsen

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 45 ust. 2 TFUE i art. 7 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 492/2011 z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Unii ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie stosowaniu uregulowania takiego jak to zawarte w § 16 ust. 2 Tarifvertrag für den öffentlichen Dienst der Länder (układu zbiorowego pracy mającego zastosowanie do służby publicznej krajów związkowych, TV-L), zgodnie z którym — przy okazji towarzyszącego ponownemu zatrudnieniu zaszeregowania do szczebla wynikającego z układu zbiorowego systemu wynagrodzeń — uprzywilejowane jest relewantne doświadczenie zawodowe zdobyte u dotychczasowego pracodawcy, i to w ten sposób, iż uwzględnianie owego doświadczenia zawodowego następuje zgodnie z § 16 ust. 2 zdanie drugie 2 TV-L bez ograniczenia, podczas gdy relewantne doświadczenie zawodowe uzyskane u innego pracodawcy jest uznawane tylko w wymiarze maksymalnie trzech lat, jeżeli owo uprzywilejowanie jest nakazane prawem Unii w § 4 pkt 4 porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego 18 marca 1999 r. i stanowiącego załącznik do dyrektywy Rady 99/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC)?

(¹) Dz.U. 2011, L 141, s. 1.

Odwołanie od postanowienia Sądu (druga izba) wydanego w dniu 3 października 2018 r. w sprawie T-33/18, Pracsis i Conceptexpo Project/Komisja i EACEA, wniesione w dniu 17 grudnia 2018 r. przez Pracsis SPRL, Conceptexpo Project

(Sprawa C-794/18 P)

(2019/C 182/04)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Pracsis SPRL, Conceptexpo Project (przedstawiciel: adwokat J.N. Louis)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Agencja Wykonawcza ds. Edukacji, Kultury i Sektora Audiowizualnego (EACEA)

Postanowieniem z dnia 11 kwietnia 2019 r. Trybunał (siódma izba) w części odrzucił odwołanie jako oczywiście niedopuszczalne, a w części oddalił je jako oczywiście bezzasadne.
